

Vit skulu prógva, at børn lurta eftir útvarpi

- Gott undirhald fangar børn. Vit miða ímóti, at barnasendingarnar eru lættar, og at børnin sjálf koma væl fram í sendingunum. Vit skulu prógva, at børn lurta eftir útvarpi, og at barnasendingar kunnu vera áhugaverdar fyri øll fólk, siga vertirnir í nýggju Barnalótuni í útvarpinum, Katrin Nolsøe Joensen og Jonna Olsen

TURID KJOLBRO

Síðsta góða mánaðin hava tær týrreikað nýggju Barnalótuna í Útvarpi Fóroya, og gjármorgunin fór hon av bakkastokki. Jonna Olsen og Katrin Nolsøe Joensen, ið báðar eru útbúnar lærarar og sum síðsta vetur gjørdur sendingina Frikorterið, vera at hoyra í Barnalótuni hvønn dag í vetur. Hvønn morgun frá kl. 7.15-7.30, og leygar- og sunnugöngu, ávikavíst frá 10.10 til 11.00 og kl. 10.05 til 10.30.

Fyrri parturin av leygar-morgunsendingini verður bæði fyri foreldur og børn, har evni, ið hava áhuga hjá báðum verða tikin upp. So sum happing, lús, og sorg. Seinni parturin verður meiri undirhald. Sunnugöngu verður tónleikur sett til bibliussögur.

Barnalótan verður eisini mánaðskvöld, frá kl. 19 til 19.30. Tá verða ljóðleikir og ljóðmyndir at hoyra.

Hesi minna ikki sørt um Søguskrinið, fløguna við søgunum, sum Bókadeild Fóroya Lærafelags gav út fyri stuttum.

- Vit miða ímóti, at morgunsendingarnar eru lættar, og at børnin sjálf koma væl fram í sendingunum. Vit fara at spæla góðan, føroyskan barnatónleik, sum vit halda hefur vantað. So hava vit prát við børnin um sangin og annað í tí sambandi. Børnin, bæði barnagarðs- og skúlabørn skulu fram í sendingini, sigur Katrin Nolsøe Joensen.

Út um landið

Barnalótan fer at gera nógva burtur úr at ferðast runt landið og prátta við børn. Tær hava longu verið í Suðuroy, Eysturoynni, Vágum, og Klaksvík, hadani tær hava gjørt innsløg.

- Vit fara at spæla okkum meiri um landið, enn barnasendingarnar í útvarpinum higartil hava gjørt. Hvønn

mánað skulu vit hoyra børn ymsa staðni frá. Tá ið tað kemur til søgur og evni, hava børn somu áhugamála, uttan mun til, hvar tey búgva. Vit fara ikki at taka evni upp, sum bara hava áhuga hjá einum ávisum parti av børnunum, sigur Katrin Nolsøe Joensen.

Fríggjamorgun er sendingin opin, har børn siga frá onkrum stuttligum, uttan at tónleikurin ræður. Sendingarnar leygarmorgun vera reint undirhald fyri børnin. Jákup Weihe og onnur eru í holt við at gera eitt innlegg, sum eitur Leitir og Finnur, sum er um tveir detektivar.

Týsmorgun verður Gismundur eisini í útvarpstovuni. Hann er ein vera, sum fer at svara spurningum og brovum, og børnin kunnu senda tekningar inn til hansara. Speiskur kann hann vera, hann hugsar væl øðrvísi enn vit onnur, og setur spurnartekin við ymskitt, ið við tí kenna. Hann býr í útvarpinum, men hvaðani

hann er komin, vil hann ikki siga.

Prógva at tað ber til

Jonna og Katrin hava ikki nakra fyrimynd til sendingarnar.

- Vit fara at royna at prógva, at børn lurta eftir útvarpi, og at barnasendingar kunnu vera áhugaverdar fyri øll fólk. At børn ikki fáa alt inn visuelt, men læra og tíma at lurta eftir útvarpi.

Tað er ein sannroynd eftir øllum at døma, at børn tíma ikki so væl at lurta eftir barnaútvarpi sum barnasjónvarpi.

- Barnaútvarpið er í nógv ár gjørt av nógvum fólkum, ið ikki hava havt sitt fasta starv í útvarpinum. Og tað hefur eisini verið eitt sindur tilvildarligt, nær sendingar hava verið, og hvat hefur verið á skránni. Skalt tú

fanga børnin, skulu sendingarnar vera fastlagdar neyvt, og somu fólk skulu gera sendingarnar, sigur Katrin Nolsøe Joensen.

Hvat fangar børnin?

- Sendingar, sum hava gott undirhaldsvirði, har vit tala til hugflogið, sum til dømis ljóðleikir og góðar søgur, ið verða dramatiseradar. Góður tónleikur og ein góð søga við effektum fanga.

Barnalótan hefur ein stóran kappingarneyta, sum er sjónvarpið, men vertirnir í Barnalótuni halda ikki, at vit kunnu tosa um kapping.

- Vit kunnu ikki kappast við Likkulikkuleia. Sjónvarpið er altíð tendrað, meðan børnin hinvegin skulu læra at lurta eftir útvarpinum.

Vertirnir í Barnalótuna

hava kannað marknaðin, áðrenn tær fóru undir at

Jonna Olsen og Katrin Nolsøe Joensen, vertir í Barnalótuni í Útvarpi Fóroya
Mynd: Jens Kristian Vang

gera sendingarnar.

- Vit hava tosað við nógva børn, funnið fram til, nær á degnum sendingarnar eiga at verða sendar, og hvat tey vilja hoyra.

Tær vóna, at sendingarnar fara at vekja áhuga hjá so nógvum sum til ber. Aldursbólkurin er øll børn upp til og við sætta/sjeypda flokk.

Morgunsendingarnar, sum ikki bert eru fyri børn, men ikki minst fyri foreldur teirra, verða endursendar kl. 18.00 hvønn yrkadag. Tær á Barnalótuna vóna at fáa eitt gott samskipti í lag við dagstovnar, lærarar og onnur, har tey kunnu boða frá, hvat tey ynskja, sendingarnar skulu innihalda.

Elinborg hevur ríkað føroyska myndlist

Leygardagin lat stórvingin framsýning upp í Listaskálanum í Havn til minnis um grafíkaran Elinborg Lützen, ið hevði verið 80 ár í ár

TURID KJOLBRO

Á framsýningini verða sýnd fram umleið 180 grafísk bløð, ið eru prentað av prentstokkum, ið liggja eftir Elinborg Lützen.

Elinborg Lützen hevði verið 80 ár í ár, hevði hon livað. Hon andaðist í 1995. Í framsýningarskránni skrivur Bárður Jákupsson, leiðari í Listaskálanum, m.a. um Elinborg:

- Ellivu ára gomul varð hon send til Havnar í realskúla, og hon búði hjá fastrini, Ingeborg Lützen. Listafólk komu mangan inn á gólv við hjá Ingeborg, og Elinborg sat fyri bæði Mikines og Janusi Kamban. Sjálf fekk hon brell eftir at verða listafólk, og av tí at hon hevði gávur, beyð fastir sær til at gjalda upphald og skúlagongd fyri hana í Keyppannahavn. Elinborg fór niður og varð nemandur á „Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder“ 1937-1940.

Elinborg Lützen

Sum so mong onnur listafólk varð hon innibýrgd í stórbýnum krigsárinu og tók lut í felagslívnum har. Elinborg og Mikines vórðu meira enn væl, og tey giftust í 1944. Eftir krigið fluttu tey heim til Fóroya, men glíðu hvørt frá øðrum, og í 1952 vórðu tey skild.

Í Klaksvík arbeiddi Elinborg í klædnahandlinum hjá faðrinum, skryddi handilsvindeygu, men hon teknaði eisini og málaði við vatnlitum. Í 1948 kom frálíka barnabókin „Í Skýmingini“ við skjaldurum og ævintýrum. Við pennatekingum sínum tulkar Elinborg ta føroysku náttúruna við dýrum, plantum, menniskjum, gívrum og trøllum, og gomlum bygðarumhvørvi sum ævintýranna heimsstaður.

Listasavn Fóroya hevur fingið allar stokkar, tað vil siga linoleumsklicheirnar, ið lógu eftir Elinborg Lützen, tá ið hon var farin, frá arvingum hennara. Fyri Listasavnið hevur Jan Andersson, grafískur tøkningur, prentað fyra eintøk av hesum stokkum á Grafiska Verkstaðnum í Listaskálanum. Prentini skulu brúkast til savneintøk, til framsýningar og tilfikt. Jan Andersson hevur brúkt sama pappír og somu svertu sum Elin-

Í Klaksvík

borg plagdi at brúka, og tað hefur eydnast honum at fáa prentini at líkjast hennara so væl, at til ber ikki at síggja mun. Men við stokkunum fylgja eyðvitað ongar upplýsingar, ein hópur av myndunum hevur ongantið

verið á framsýning, so í mongum forum ber ikki til at geva myndunum heiti, ella at tíofersta tær.

Elinborg hevur ríkað føroyska myndlist, men eisini uttan fyri landoddarnar hava tey givið henni gætur.

Hon hevur sýnt fram nógva staðni. Framsýningin í Listaskálanum til minnis um Elinborg Lützen fer seinni út at ferðast, til Danmarkar, Íslands og Grønlands.